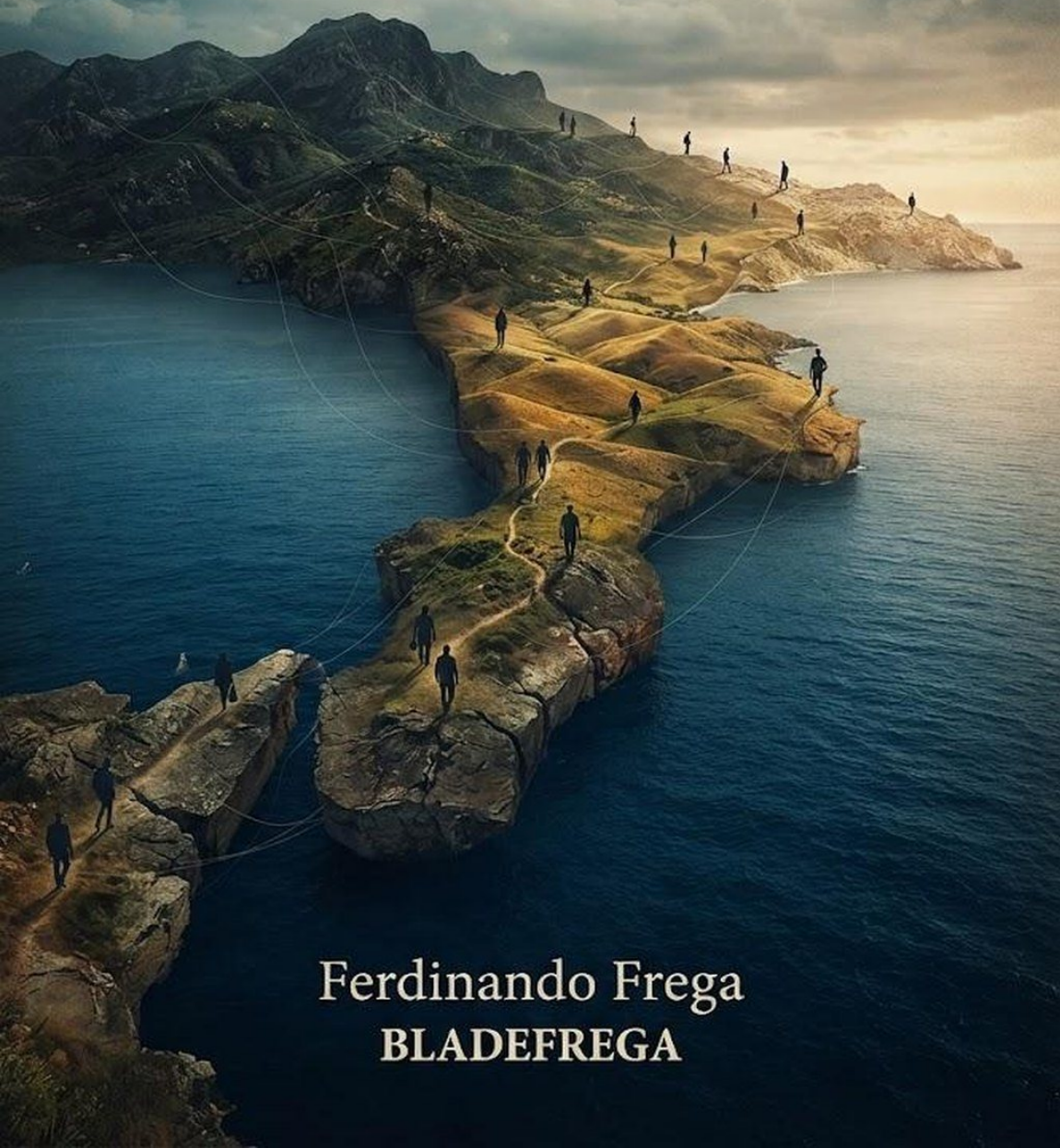

CALABRIA

(SOUTH ITALY)

A Permanent State of Mind

Ferdinando Frega
BLADEFREGA

KALABRIJA (JUŽNA ITALIJA)

THE FAMILY · 09

Prema najnovijim informacijama koje kruže webom, ovaj je komad zemlje nekoć bio spojen s današnjom Sardinijom, prije više milijuna godina, kad Italija još nije imala svoj slavni oblik čizme.

Zatim su došli tektonsko privlačenje prema Africi, potresi, seobe, ljudi, ambicije, vjere i sve potrebne duhovnosti. Naposljetku je došlo do odvajanja i Kalabrija je postala vrh Italije, pričvršćen za poluotok u obliku čizme. Šiljata čizma, moglo bi se dodati: obuća kakva se nosi kad nekoga treba šutnuti u stražnjicu, premda mnogi to uporno nazivaju ženstvenom elegancijom.

Ali tko su ti ljudi?

Pogledajmo ih pozorno, jer ono što nedostaje nije povijest Kalabrije, nego pojam o kalabrijskom stanovništvu i njegovu podrijetlu.

Moja se strukturna analiza temelji isključivo na iskustvu. Nemam nikakav akademski naslov, nikakav institucionalni autoritet ni znanstvenu potvrdu za ono što ću reći. Nisam ni profesor ni istraživač.

Jednostavno iznosim činjenice onako kako sam ih promatrao i znanje onako kako sam ga stekao.

Dvije stvari kojima ne trebaju ni potvrde ni recenzije.

I samo istina.

Ahahahah.

Tri pokrajine koje su isprva činile Kalabriju, Cosenza na sjeveru, Catanzaro u središtu i Reggio Calabria na jugu, odmah su pokazale duboke razlike u karakteru, kulturi i društvenom ponašanju.

Na sjeveru, oko Cosenze, živi narod sela i planina. Narod koji je uvjerenje i lokalnu odanost pretvorio u oštricu. Stanovništvo koje je razvilo izvanrednu sposobnost dokazivanja, uvjeravanja i stvaranja dojma važnosti.

Odavde su potekli mnogi ljudi koji su oblikovali kalabrijsku politiku posljednjih sedamdeset godina.

Skupljali su glasove iz svakoga kutka Kalabrije. Znali su se prodati čak i kad su imali vrlo malo za prodati.

Pomalo kao ja.

Ahahahah.

U središtu je Catanzaro, narod brežuljaka, trgovine i pokretljivosti.

Legenda kaže da su isprva postojala dva naselja, CATA i ZARO, razdvojena mostom. Onda su se djeca dvojice poglavica vjenčala i rodio se grad.

Je li to istina ili nije, nevažno je.

Trgovina je postala njihov prirodni resurs.

Poduzetništvo je postalo nagon.

Do danas im je u DNK ostala sposobnost da prepoznaju prilike, pregovaraju o okolnostima i pretvaraju situacije u ekonomsku vrijednost.

Prilika i oportunizam su rođaci. Oboje pripadaju istoj ekonomskoj obitelji.

To su pravi poduzetnici Kalabrije.

Zatim dolazi jug.

Reggio Calabria.

Narod mora.

Stoljećima se ondje iskrcavala svaka moguća civilizacija. Feničani, Talijani, Sicilijanci, preprodavači, vojske, sanjari, pustolovi, osvajači i trgovci.

Mnogi su stigli očekujući osvajanje.

Mnogi su otkrili da su im ljudi koji su ondje već živjeli pripremili prikladan doček.

Stanovnik Reggia razvio je jedinstven talent: sposobnost da politiku, posao, obiteljske mreže, osobni utjecaj i nadzor nad područjem spoji u cjelovite sustave moći.

Ponekad je ta sposobnost stvarala institucije, poduzeća i poslovni uspjeh.

Ponekad je stvarala alternativne strukture vlasti koje djeluju prema vlastitoj logici i pravilima.

Voljeli ih ili mrzili, postali su dio povijesti te regije.

Ali ta je ista zemlja i zemlja genija.

Bio je tu Raffaele Piria, jedan od najvećih znanstvenih umova Kalabrije, čiji je doprinos kemiji ostavio trajan trag u modernoj znanosti. Ipak, priznanje je stiglo kroz mehanizme legitimnosti kojima se upravljalo drugdje.

Bio je tu Corrado Alvaro, pisac, intelektualac i pripovjedač, u čije su se riječi zaljubili cijeli naraštaji.

I bilo je bezbroj drugih.

Znanstvenici.

Umjetnici.

Menadžeri.

Poduzetnici.

Stručnjaci.

Ljudi koji su uspjeli tek nakon što su napustili Kalabriju.

Jer to je jedna od najčudnijih osobina ove zemlje.

Ako postaneš uspješan, obično je to zato što je netko izvan Kalabrije prvi prepoznao tvoju vrijednost.

Ako te smatraju važnim samo unutar Kalabrije, slavlje obično kratko traje.

Stvarnost ima naviku umiješati se.

Vrlo brzo.

Ahahahah.

Možda je to najveći paradoks Kalabrije.

Zemlja bogata talentima, ali oprezna u njihovu priznavanju.

Zemlja sposobna stvoriti izvrsnost, a ipak često nespremna da je sama potvrdi.

Zemlja koja izvozi svoje najbolje ljude, a njihov ugled uvozi natrag kući.

Pa ipak, unatoč svemu, ljudi ostaju vezani uz nju.

Odlaze.

Kritiziraju.

Žale se.

Kunu se da se nikad neće vratiti.

A onda ostatak života provedu pričajući o Kalabriji.

I tada čovjek posumnja da Kalabrija nije mjesto.

Ona je stanje.

Trajno stanje duha.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂